

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Bf.II.186/2007/7.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2007. évi szeptember hó 20. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntette miatt a **vádlt** ellen indult büntető ügyben a **Békés Megyei Bíróság** 2007. évi március hó 26. napján kihirdetett **13.B.3/2007/13.** számú ítéletét **megváltoztatja** akként, hogy a Békés Megyei Bíróság letéti csoportjánál Tl.2/2007. számon kezelt **50 (Ötven)** euróra **vagyonekőbzást rendel el.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja.**

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A megyei bíróság a vádlott bűnösségét hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntetében mondta ki. Ezért 1 év 6 hónap, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett börtönre és 120.000,- forint pénzmellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre való átváltoztatásának lehetőségéről. Az eljárás során lefoglalt 50 euró címletű bankjegyet elkobozta.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és a védő jelentett be fellebbezést, elsősorban felmentésért, másodsorban a büntetés súlyossága miatt, annak enyhítése érdekében. A védő a nyilvános ülés előkészítése során, beadványában már védencc előzetes mentesítését is indítványozta.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség az elsőfokú eljárásban megvalósult eljárási szabálysértéseket észrevételezte, továbbá a tényállás kismértékű kiegészítésére is indítványt tett, érdemben azonban az elsőfokú ítélet helybenhagyására azzal, hogy álláspontja szerint az 50 euró erejéig nem elkobzást, hanem vagyonelkobzást kell elrendelni.

A fellebbezéseket az ítélőtábla alaptalanoknak ítélte, de mindenben osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját.

Eljárási szabálysértés valósult meg azzal, hogy az elsőfokú bíróság a **gyanúsított neve** gyanúsítottkénti kihallgatásáról készült nyomozati vallomását, valamint a vádlottnak a nyomozati iratok között 8. sorszám alatt található sajátkezű feljegyzését felolvasta. Az eljárási szabálysértés az első esetben a Be. 296. § (3) bekezdésében írtakat sértette. A vádlott feljegyzés formájában rögzített, kvázi vallomásának felolvasására a közvetlenség sérelmével került sor, hiszen a vádlott a tárgyaláson jelen volt és vallomást tett. Az elsőfokú bíróság azonban maga küszöbölte ki az eljárási szabálysértéseket azzal, hogy sem a külföldi állampolgár, sem pedig a vádlott így felolvasott vallomásait bizonyítékként nem értékelte.

A másodfokú bíróság rámutat továbbá arra, hogy az elsőfokú bíróság nyilvánvaló félreértés folytán az előző, kizárólag a nyomozás során eljáró védőnek is kézbesítette az elsőfokú ítéletet, továbbá hogy **1. sz. ügyvéd neve** ügyvédet a tárgyaláson helyettesnek tekintette (a félreértés azon alapulhatott, hogy a jelenben eljáró védő korábban **2. sz. ügyvéd neve** ügyvédnek adott meghatalmazáson, mint ügyvédjelölt helyettesként került megjelölésre).

Az elsőfokú tényállás kismértékben megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság releváns tényeket nem rögzített (Be. 351. § (2) bekezdés b) pont II. fordulata).

A másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján a tényállásnak az iratok tartalma alapján történő kiegészítésével a következők szerint küszöbölte ki a részleges megalapozatlanságot:

A vádlottat a Vám- és Pénzügyőrség Délalföldi Regionális Parancsnoksága a 20482/3-2006. számú határozatával - amely a Vám- és Pénzügyőrség Országos

Parancsnokságának 7391/4-2006.VPOP.V. számú határozatával emelkedett jogerőre - megrovásban részesítette, egyidejűleg szolgálati beosztásába visszahelyezte (nyomozati iratok 58-62., 71-72. lapszám).

Kiegészítette továbbá a tényállást azzal is a másodfokú bíróság, hogy közelebbről meg nem állapítható körülmények között az ötvenes címletű euró bankjegyet bűnjeltechnikai tranzakció során kisebb címletre váltották fel, de az összeg, a Békés Megyei Bíróság bűnjelkezelőjénél, ebben a valutában és névértékben továbbra is rendelkezésre áll.

Helyesbítette az elsőfokú ítélet 3. oldal 1 bekezdésében elsőként megjelölt dátum évszámát a másodfokú bíróság azzal, hogy az helyesen: 2006. év.

Egyebekben az elsőfokú bíróság a megfelelő mélységben lefolytatott bizonyítás eredményeképpen megalapozott tényállást állapított meg, amelyet a másodfokú bíróság a most írt kiegészítésekkel és helyesbítésekkel fogadott el ítélezésének alapjául.

A vádlott és védője által felmentésért bejelentett fellebbezések kizárólag a bizonyítékok mérlegelését támadják. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott számos variációban előadott ténybeli védekezésével szemben a terhelő vallomások, így különösen parancsnoka és kollegái vallomását, valamint a fényképfelvételeket, mint okirati bizonyítékokat fogadta el a tényállás alapjául.

Az elsőfokú bíróság meggyőző indokokkal adott számot arról, hogy mely bizonyítékokat miért fogadott el, melyeket miért nem. Indokai logikusak, meggyőzőek, iratszerűek és a bizonyítékok mérlegelése körében az elsőfokú bíróság perrendi hibát sem vétett.

A bizonyítékok értékelése az azokat közvetlenül észlelő elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott elsőfokú tényállás esetén nincs törvényes lehetőség a bizonyítékok eltérő értékelésére a felülbírálat során. Márpedig az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése körében a már írtak szerint törvényesen és helyesen járt el, tényállása mindenben megalapozott.

Következésképpen a kizárólag mérlegelést támadó és felmentést célzó védelmi fellebbezések nem vezethettek eredményre. Nem eredményes a védőnek a mentő tartalmú fegyelmi határozatra hivatkozása sem, mert a büntetőjogi felelősség elbírálása körében a bíróságot a fegyelmi ügyben hozott határozat nem köti (Be. 10.§.).

A jogi indokolás csak annyiban szorul helyesbítésre, hogy a vádlott pénzügyőr főtörzsőrmester, aki szolgálata során a Btk. 137. § 1 pontja alapján hivatalos személy.

Irányadó abban a jogértelmezés, hogy a Btk. 137. § k) pontja alapján kizárólag azon személyek vonhatók az államigazgatási testület körében eljáró hivatalos személyi minőség körébe, akik eseti vagy viszonylag állandó jelleggel, de jogszabály kifejezett felhatalmazása alapján működnek. A fegyveres és rendvédelmi szervek, mint államigazgatási szervezetek tagjai azonban állandó jelleggel, működésük során mindig a Btk. 137. § j) pontja alapján minősülnek hivatalos személyeknek.

A bűnösségi körülményeket annyiban helyesbítette a másodfokú bíróság, hogy a vádlott büntetlensége nem enyhítő, hiszen az alkalmazásának előfeltétele volt és alkalmazása során hivatalos személyként valósította meg a bűncselekményt (BK.154).

Ilyen bűnösségi körülmények mellett is helyesen foglalt állást abban az elsőfokú bíróság, hogy a korrupciós bűncselekményt megvalósító vádlott esetében kizárólag végrehajtásában viszonylag hosszabb időre felfüggesztett, a büntetési keret alsó határát kismértékben meghaladó börtön és pénzmellékbüntetés szolgálja kellően a Btk. 37. §-ában írt célokat. A fő- és mellékbüntetés arányos, annak lényeges enyhítésére a másodfokú bíróság nem látott indokot. Csupán a teljesség érdekében jegyzi meg, hogy a korrupciós bűncselekmények esetében a kialakult bírói gyakorlat értelmében általában végrehajtandó szabadságvesztés a célra vezető büntetés. Ezért messzemenőig méltányosan járt el az elsőfokú bíróság a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtön kiszabásával.

A szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történt felfüggesztése kapcsán a Btk. 89.§. (2) bekezdését is felhívja ugyanakkor a másodfokú bíróság, mert azt az elsőfokú bíróság nyilvánvalóan alkalmazta, csupán az arra utalást mulasztotta el.

A pénzmellékbüntetés szabadságvesztésre való átváltoztatását lehetővé tévő rendelkezés is törvényes és helyes.

Ami a védő által indítványozott előzetes mentesítést illeti:

- irányadó abban is a bírói gyakorlat, hogy a korrupciós bűncselekményt elkövetők esetében az előzetes mentesítést általában azért nem indokolt alkalmazni, mert ilyen esetekben szükségképpen megállapítható, hogy a mentesítésre érdemesség nem áll fenn. Ezért tehát önmagában a kedvező személyi körülmények mellett, figyelembe véve az elkövetett bűncselekmény jellegét és tárgyi súlyát is, a másodfokú bíróság indokolatlannak ítélte az előzetes mentesítés alkalmazását (BH. 1983.évf. 221. és 1986.évf. 92. sz. jogesetek).

Tévedett az elsőfokú bíróság, mikor az 50 euró elkobozásáról rendelkezett. Kétségtelen, hogy ennek elvonása kötelező törvényi rendelkezés, hiszen ahhoz a vádlott jogtalanul jutott hozzá. Ennek jogcíme azonban nem a Btk. 77. § (1) bekezdés

d) pontja szerinti elkobzás, hanem a Btk. 77/B. § (1) bekezdés e) pontja szerinti vagyone elkobzás.

Ebből következik, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet e tekintetben a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben viszont, mivel a fellebbezést minden irányban alaptalannak ítélte a Be. 371. § (1) bekezdés I. fordulata alapján helybenhagyta.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 386. § (1) bekezdése zárja ki.

S z e g e d, 2007. évi szeptember hó 20. napján

Gyurisné dr. Komlóssy Éva s.k.	Dr. Katona Tibor s.k.	Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Ez az ítélet és a Békés Megyei Bíróság 13.B.3/2007/13. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és a fel nem függesztett részében végrehajtható.

S z e g e d, 2007. évi szeptember hó 20. napján

Gyurisné dr. Komlóssy Éva s.k.
a tanács elnöke